

omfang det er kendt på tidspunktet for fremsendelsen af dagsordenen – fremgå, hvilke af de anførte punkter der forventes vedtaget uden debat, dvs. som A-punkter.

Når rådet optræder som lovgiver eller træffer beslutninger af større rækkevidde og der i den forbindelse afgives erklæringer til Rådets protokol af væsentlig betydning, som ikke forventes offentliggjort, orienterer regeringen snarest Europaudvalget mundtligt i fortløbig form.

Endelig orienterer regeringen om væsentlige sager, der forventes drøftet på uformelle råds-møder, forud for disses afholdelse. I disse tilfælde afgiver regeringen efterfølgende en skriftlig redegørelse for det uformelle mødes forløb vedlagt en eventuel pressemeddelelse. En sådan skriftlig redegørelse for det uformelle mødes forløb kan også afgives i tilfælde, hvor sagerne på mødet ikke forud har været forelagt Europaudvalget.

IV. Europaudvalgets arbejdsform

Europaudvalget har drøftet de problemer, den store stofmængde i visse perioder kan medføre.

Der er enighed om, at det afgørende er, at sagerne får en seriøs og saglig behandling. Udvalgsmedlemmerne må have lejlighed til at stille spørgsmål til ministrene – og i givet fald få svarene uddybet – samt tilkendegive de enkelte partiers principielle holdning til forslagene og forhandlingsoplæggene.

Der er samtidig enighed om, at man bør tilstræbe at koncentrere drøftelserne om de væsentlige spørgsmål, således at tiden udnyttes bedst muligt. Med henblik herpå forudsættes de fremsendte samlenotater bekendt, således at ministrene i udvalget kan koncentrere deres mundtlige forelæggelse om de politisk væsentlige sager.

Naturligvis kan medlemmerne også stille spørgsmål vedrørende de sager, der ikke nævnes i den mundtlige forelæggelse, og ministrene skal også være forberedt på at besvare sådanne spørgsmål. Men ved den nævnte fremgangsmåde kan debatten koncentreret om det væsentlige.

Europaudvalget vil på et senere tidspunkt tage op til drøftelse, hvordan spørgsmål i forbindelse med WTO, Schengen og andre internationale samarbejdsorganisationer skal behandles i Folketinget.

V. Folketingets behandling af Kommissionens grøn- og hvidbøger og lign.

Baggrund

På regeringskonferencen i 1996 bliver et af emnerne en stærkere inddragelse af de nationale parlamenter i EU-samarbejdet. Der er et udbredt ønske herom, men formerne herfor er ikke afklaret.

På mødet for Europaudvalgene fra de 15 EU-landes nationale parlamenter i Madrid i november 1995 (det såkaldte COSAC-møde) blev det fra flere sider fremhævet, at en vej fremad kunne være behandling af Europa-Kommissionens grøn- og hvidbøger i de forskellige parlamenter og disses udvalg, hvorefter parlamenterne kunne fremsende deres synspunkter vedrørende grøn- og hvidbøgerne til de nationale regeringer og til EU-institutionerne.

Tilsvarende var kommissionsformand Jacques Santer under sit besøg i København den 13. november 1995 inde på, at de nationale parlamenter ikke blot skal have tilsendt Europa-Kommissionens grøn- og hvidbøger, men også bør tilkendegive synspunkter herpå til bl.a. Europa-Kommissionen, så de kan indgå i Kommissionens overvejelser, når de konkrete forslag til direktiver og forordninger efterfølgende udarbejdes på baggrund af reaktionen på grøn- og hvidbøgerne.

Forslag

Det foreslås, at Folketingets Europaudvalg i samarbejde med det pågældende fagudvalg i fremtiden behandler relevante grøn- og hvidbøger fra Europa-Kommissionen samt andre vigtige forslag fra Kommissionen. Europaudvalget træffer beslutning om, hvilke grøn- og hvidbøger m.v. der skal behandles efter den foreslåede nye procedure. Den nedenfor skitserede nye procedure træder ikke i stedet for de hidtidige muligheder for at behandle EU-forslag i Folketingssalen, jf. forretningsordenens § 19, stk. 6, om EU-redegørelser og § 21 om forespørgsler.

A. Forberedelse

Med henblik på drøftelserne udarbejder regeringen på forhånd lettilgængelige faktuelle notater om grøn- og hvidbøgerne. Relevante organisationer og bevægelser kan anmodes om bidrag. Folketingets EU-konsulent kan ligeledes bidrage med kommentarer.